

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ НА СТРАЖА

chitanka.info

при Йордан Йовков

Стоях при тебе в черквата на стража.

*Като дървета, пълни със светулки,
светилниците грееха край нас.
Навънка облак бе деня забулил
и здрачът бе наченал своя час.*

*И идваха, и спираха се люде,
тъмнееше в гледците им въпрос
и всеки трепваше, в миг учуден,
за тебе, и за себе си в едно.*

*И аз стоях и питах в тишината
тогава, що ни дава дух и плът:
защо ни праща жадни на земята
и после ни убива насред път?*

*Напразно. Кой ли би ми отговорил?
Къде е той? Тук, в тая нищета?
Или пък там — във пустите простори,
в страхотния безкрай на вечността?*

*Минават. Всеки тръгва си безшумно,
като човек, загубен във леса,
що викал е напразно и безумно,
и все пак — чака отзвук в пустошта.*

*И аз мълча и чакам. И трептя.
Напразно. Сън. Лъжа. Безкрайност. Нищо.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.